

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 28/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

12/2009. (I. 21.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a finnországi lakos panaszos¹ által 2009. január 9-én előterjesztett **panaszát** a 2009. január 21-én – dr. Juhász Imre testületi tag távollétében – megtartott zárt ülése alapján

e l u t a s í t j a.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. január 9-én angol nyelven, postai úton terjesztette elő panaszát a 2008. február 15-én a Budapest Ferihegy II. Repülőtéren vele és családjával szembeni megalázó intézkedések miatt.

I.

A finn állampolgárságú panaszos a beadványban előadta, hogy 2008. február 15-én a finnországi állandó tartózkodási hellyel rendelkező, koszovói állampolgárságú férjével és négy éves finn állampolgárságú fiúgyermekükkel, repülőgéppel utaztak volna Finnországból Koszovóba, Budapesten keresztül.

A panaszos és családja Budapesten a repülőgépről történő leszállást követően, amikor a biztonsági ellenőrzésen keresztülhaladtak, a jelzőkészülék működésbe lépett. A biztonsági szolgálat dolgozói levetették velük a cipőiket, de a gyermeküknél ismét jelzett a berendezés. A biztonsági szolgálat dolgozói háromszor sétáltatták át a fiút az ellenőrző pontnál, de minden alkalommal jelzett a berendezés, ezért idegesek lettek és utóbb már azt követelték, hogy a fiú teljesen vetközzön le. A panaszos nem értette, miért van erre szükség, hiszen Finnországban a repülőtéren is átestek ellenőrzésen. A panaszos fia mindeközben fázott és sírni kezdett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszt is kérték, hogy vegye le a ruháit, aki azonban nem akart eleget tenni a kérésnek – muszlim vallása miatt. A biztonsági szolgálat női dolgozója ezért nem engedte, hogy a panaszos továbbmenjen. A panaszos megalázónak tartotta ezt a helyzetet. A panaszos angolul kérte a biztonsági szolgálat női dolgozóját, hogy (vallási okokból) ne érjen a testéhez, de az nem értette, és megérintette a testét, mire a panaszos lelökte a kezét magáról.

Végül a biztonsági szolgálat emberei megengedték a panaszosnak, hogy felöltöztesse a fiát, aki már tíz perce állt levetközve az ellenőrző pontnál, és hisztérikusan sírt.

A panaszos a panaszában előadta továbbá, hogy a mögöttük álló utassal is ugyanúgy bántak a biztonsági szolgálat dolgozói, mint velük. Ez az utas megütötte az egyik dolgozót, ezért őrizetbe vették. Az utassal utazott a kislánya is, aki pánikbeteg volt, így az incidens közben rohamot kapott.

A panaszt családjával, az említett utastárssal és annak gyermekével a repülőtéren őrizetbe vették. Orvost akartak hívatni, mivel az utastárs kislánya pánikbeteg, de kérésüket nem teljesítették; továbbá enni és inni egyikük sem kapott. A panaszos megalázónak tartotta egyrészt azt, hogy a repülőtéren dolgozók a mellettük levő helységben étkeztek, amit a gyerekek láthattak az ablakon keresztül, másrészt pedig, hogy az volt az érzésük, hogy azok, akik az ablak előtt mentek el, benéztek hozzájuk, és rajtuk nevettek.

Öt óra elteltével érkezett hozzájuk egy személy, aki angolul beszélt. Azt gondolták, hogy tolmács, azonban az illető csak kérdéseket tett fel nekik, hogy miért viselkedtek úgy az ellenőrző pontnál. A panaszosnak az volt az érzése, hogy ez a személy nem ismerte megfelelően az angol nyelvet.

Később a panaszosnak sikerült telefonon felhívnia a Finn Nagykövetséget, akik a panaszos utastársának kislányához orvost küldtek. A Finn Nagykövetségről megérkezett egy hivatalnok és az asszisztense is, akik közölték a repülőtéren szolgálatot teljesítő rendőrökkel, hogy a panaszos finn állampolgár, akit ok nélkül tartanak fogva.

A panaszosnak és családjának, miután elengedték őket, néhány órát várniuk kellett a repülőtéren, majd a nagykövetség dolgozója szállodába vitte őket. A panaszos sérelmesnek tartja, hogy majdnem egy napot elvesztegettek abból a néhány napos pihenésből, amit Koszovóban szerettek volna tölteni. A pihenés helyett így csak kellemetlen élményeik voltak. A panaszos kisfiának pedig azóta is nagy megrázkódtatást okoz, ha egy üzletben biztonsági őrt lát, és repülőre sem szívesen ülne, mert fél. A panaszos, házastársa és gyermeke számára is igen kellemetlen volt a Budapest Ferihegy II. sz. terminálon történt incidens, amellyel összefüggésben egyébként közel harmincezer eurós káruk is keletkezett.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el. Az Rtv. 93. §-ának (1) bekezdése szerint ugyanakkor a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

Jelen ügyben a panaszos a sérelmesnek tartott rendőri intézkedéstől számított nyolc napos törvényi határidőn túl terjesztette elő panaszát. A Testület ez alapján érdemben nem vizsgálhatta a beadványt, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2009. január 21.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Féja András
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag